

Măgarul

Alecu Donici

La un țăran era o vită de măgar,
Cu care el la toți se lăuda;
Căci în părerea lui prea bine se purta.
Și pentru că-mprejur era tot codri mari,
Apoi ca nu cumva, păscând, să rătăcească

Măgarul lăudat,
Și totodată vrând ca să-l împodobească,
Un zurgălu la gât țăranul i-au legat;
Măgarul s-au făcut măret și îngâmfat.
(De decorații el pesemne auzise,

Că prea se fudulise.)
Dar rangul nou au fost lui spre osândă mare.
(Urmăză și la noi această întâmplare.)
Eu însă mai întâi dator sunt să vă spun,
Că în pertări era măgarul nu prea bun;

Iar pân' la zurgălu el bine petrecea.
Prin țarini, prin grădini, prin curături umbla,

Păștea, se-ndestula;
Ş-apoi cam pe furiș acasă se-ntorcea.
Acum însă mai rău măgarul petrecea.

Pentru că rangul nou,
Sunând prin zurgălu,

Chema când pe vecin cu vro despicătură
Să deie pe măgar afar' din curătură,
Când pe stăpânul său cu jărdia în mâna,

Să-l scoată din grădină;
Apoi și pe jitar,

Să-i rupă coastele cu parul din ogoară,
Încât bietul măgar,
Stâlcit și osândit, rămase mai să moară.

Și oamenii acei la rang înaintați
Pătesc asemene, când sunt interesați;

Pentru că rangul nou,

POEZII ONLINE

Lor este zurgălău,
Ce sună de departe
Vădindu-le a lor fapte.